

Fra: Øvergård Trine-Lise
Sendt: 9. februar 2012 14:53
Til: Postmottak BLD
Emne: Høring - Europakommisjonens forslag til regelverk for utenomrettslig løsning av forbrukertvister (COM 2011 793/2 og COM 2011 794/2)

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

DERES REF.
VÅR REF.
DATO

11/189
08.02.2012

Høring - Europakommisjonens forslag til regelverk for utenomrettslig løsning av forbrukertvister (COM 2011 793/2 og COM 2011 794/2)

1 Innledning

Det vises til høring av ovenfor nevnte regelverk. Olje- og energidepartementet har grunnet oppstart av nytt saksbehandlingssystem dessverre ikke fått saken til rette saksbehandler før i forrige uke. Som følge av sykdom, har det ikke vært mulig å komme med en høringsuttalelse før nå. Departementet håper likevel at essensen i denne høringsuttalelsen blir tatt i betraktning i det videre arbeidet med regelverket.

Under Olje- og energidepartementets sektorområde, er det først og fremst El-klagenemda som kan sees å bli berørt av det nevnte regelverket.

2 Forslag til direktiv om alternativ tvisteløsning for forbrukere (COM 2011) 793 final

Artikkel 2 Scope

Bestemmelsen oppgir anvendelsesområdet til direktivet til å gjelde tvisteløsningsinstitutter som anbefaler løsninger på forbrukertvister ("which proposes (...) a solution"). Dette er avgjørende for at El-klagenemda skal omfattes, idet avgjørelsene kun er rådgivende, jf. Avtale mellom Energibedriftenes landsforening (EBL) og Forbrukerrådet (FR) om klagenemd for forbrukerkunder i strømvtalesforhold (heretter "Avtale mellom EBL og FR om klagenemd"), pkt. 5.6.

Artikkel 5 Access to alternative dispute resolution

Etter denne bestemmelsens punkt 1 skal Medlemsstatene sikre at tvister omfattet av direktivet kan fremmes for en tvisteløsningsenhet som oppfyller direktivets krav. Videre kreves det under pkt. 2. c) at også grenseoverskridende tvister omfattes av retten til å få avgjort tvisten hos klagenemd.

Etter avtalen mellom EBL og FR om klagenemd pkt. 1.2 omfattes kun klager fra forbruker overfor energiselskap som har fått konsesjon fra NVE. Disse kan til gjengjeld få plikt i form av vilkårsstillelse for konsesjon, til å sørge for tilknytning til nemd for løsning av eventuelle forbrukertvister, jf. lov 21. juni 2002 nr. 34 om forbrukerkjøp (forbrukerkjøpsloven) § 61 a.

For tvister mellom norske forbrukere og utenlandske energiselskaper som ikke har fått konsesjon hos NVE, må megling under lov 15. mars 1991 nr. 3 om megling i konfliktråd (konfliktrådsloven) representere et fullgodt alternativ til el-klagenemda. Dette ville være i tråd med forslaget til direktiv artikkel 5 nr. 3.

Det påpekes at det er viktig for hele ordningen rundt El-klagenemda at den baserer seg på at den ene av partene må være energiselskap som har fått konsesjon av NVE. Denne betingelsen sikrer blant annet NVEs mulighet til å stille vilkår om å knytte seg til en nemd for løsning av forbrukertvister. Alternativet til den aktuelle ordningen ville være å pålegge alle energiselskap (som yter tjenester til norske forbrukere) tilknytning til en nemd ved lov eller forskrift.

Siden man i dag har en ordning som fungerer tilfredsstillende, og i lys av at direktivet nettopp tar sikte på å bevare de bestående ordninger for tvisteløsning for forbrukere i de ulike medlemsland, synes det unødvendig å måtte pålegge tilknytning til en nemd gjennom lov- eller forskriftsendring. Olje- og energidepartementet understreker derfor viktigheten av å kommunisere allerede nå at megling etter konfliktrådsloven må anses som et tilfredsstillende tvisteløsningsinstitutt for energiselskap uten konsesjon hos NVE.

Article 8 Effectiveness

Artikkel 8 stiller krav om saksbehandlingstid på 90 dager. Saksbehandlingstiden i el-klagenemda er i dag atskillig høyere. I avtale mellom EBL og FR om el-klagenemd, pkt.

1.4, har sekretariatet en tidsfrist på seks måneder for å fremme en klagesak for nemdsbehandling. Departementet ser at saksbehandlingstiden hos el-klagenemda kan anses for lang for en forbruker, men påpeker at dette også anses nødvendig av hensyn til et forsvarlig og godt resultat. Departementet anser en absolutt frist på 90 dager for å være for kort. Av hensyn til en god nok prosess, ber departementet om at det spilles inn for Kommisjonen at fristen må forlenges.

Alternativt kan det bes om EØS-tilpasninger på dette punktet, da dette må anses for å være et krav som ikke springer ut av kjerneområdet for EØS-avtalen, men snarere ligger i randsonen av denne. Dette må anses som et krav vi kan pålegge oss under EØS-avtalen dersom vi ønsker det, men som det ikke kan forlanges av oss at vi innfører (et krav om prosessuelle frister for tvisteløsning, må anses som et krav som kun er EØS-relevant i vid forstand).

Article 12 General information og Article 13 Cooperation between ADR entities on the resolution of cross-border disputes
Begge disse bestemmelsene inneholder formuleringer som synes å være alt for vidtfavnende:

Artikkel 12: "shall ensure that ADR entities, consumer associations, business associations, the centres of the European Consumer Centre Network and, where appropriate, the bodies designated in accordance with Article 11 (2)"

Artikkel 13 nr. 2: "(...) Member States shall encourage ADR entities that deal with disputes in that area to become a member of that network."

Departementet ønsker at det kommuniseres til Kommisjonen at forpliktelsene som er beskrevet i disse bestemmelsene synes urimelig vidtfavnende, og bør begrenses.

3 Forslag til forordning for online-tvisteløsning for forbrukere (COM (2011) 794 final)
Olje- og energidepartementet har på bakgrunn av merknadene ovenfor, kun følgende kommentarer til dette forslaget til forordning:

- Forslaget regulerer i stor utstrekning myndighet til Kommisjonen på området for sivilprosess. Videre åpner forslaget for regelverksutforming, jf. artikkel 7 nr. 6 og artikkel 15. Det må anses åpenbart at Kommisjonen ikke har myndighet overfor EØS-land på dette området. Det må etter departementets syn også stilles spørsmålsteget ved om ODA-avtalen tillater ESA å ha tilsvarende myndighet

under EØS-avtalen på dette området, som Kommisjonen har på området under Traktat om det Europeiske Unions Funksjonsmåte (TEUF).

I ovenfor nevnte vurdering må det tas i betraktning at det synes å være sentralt for tildelingen av myndighet til Kommisjonen at man har en kontrollkomité for Kommisjonens utøvelse av myndighet, jf. forordning 182/2011/EU. Departementet er ikke kjent med at tilsvarende kontrollmulighet finnes for EØS-land i relasjon til ESA. Dette kan umiddelbart synes å tale nokså sterkt for EØS-tilpasninger på dette punkt, i form av at disse delene av forslaget til forordning ikke gjøres til del av EØS-avtalen.

- Artikkel 9 setter en frist for behandling av forbrukertvister på 30 dager. Denne fristen står i motsetning til fristen nevnt under artikkel 8 i forslaget til direktiv om alternativ tvisteløsningsinstitusjoner (se pkt. 2 over). Det vises til departementets merknader til behovet for en lengre saksbehandlingsfrist, alternativt EØS-tilpasning, på dette punkt.

Med hilsen

Trond Ulven Ingvaldsen (e.f.)
avdelingsdirektør
Lisa M. Løvold Ihle
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent, og trenger dermed ikke signatur.

<http://www.elklagenemnda.no/category.php?categoryID=60>

<http://www.elklagenemnda.no/getfile.php/Filer/Nemndsavtalen/Nemndsavtalen01012007.pdf>

Dette er inntatt som standardvilkår i alle omsetningskonsesjoner:

<http://www.nve.no/no/Konsesjoner/Hvordan-soke-om-omsetningskonsesjon/Omsetningskonsesjoner/>

(Se for eksempel pkt. 4 i standardvilkår for utenlandske omsetningskonsesjonærer:

<http://www.nve.no/PageFiles/814/Omsetningskonsesjon%20-%20Utenlandske%20foretak.pdf?epslanguage=no>

<http://www.lovdatabasen.no/all/hl-19910315-003.html>

Se mer om konfliktrådsordningen på ulike språk:

<http://www.konfliktraadet.no/no/info/Felles/Other-languages/Click-here/>

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:EN:PDF>

